

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvør er tín yndistónleikari?

– Mín avgjörda fyrimynd sum tónleikari er Mark Knofler. Hann er framúr gittarspælari og sangskrivari, og hansara framførslur náa hægri hæddum.

Hvør er besti lutur, sum tú eigur?

– Tað er ein Taylor 310 ce gittar, sum eg fekk frá Nomi einaferð. Eg minnst enn, hvussu sera glaður eg var, tá ið eg fekk hann. Tann gittarin er nakað heilt serligt fyri meg.

SAKNURIN ER SERA STÓRUR

– Eg eri glaður fyri at verða á lívi og virkin, tí tað er eingin sjálvfylgja, tá ið tú hevur verið har, sum eg havi verið, sigur tónleikarin Holgar Jacobsen. Í 2010 yvirlivdi hann álvarsligan hjartatilburð fyri síðani at uppliva, at pápin, mamman og konan doyðu

Eyðun Klakstein

Vikuskiptið eftir vikuskiftið pakkar Holgar Jacobsen bilin við gittarum og útgerð og fer á ferð sum tónleikari. 53 ár gamli sörvingurin situr stundum á café ella barr á náttartíð og spælir fyri fólki. Onkuntíð er hann tónleikari í bólki til stórra tiltøk. Og javnan stuðlar hann upp undir hjá yngri tónleikarum, sum hava framførslur.

– Tað kennist ongantíð sum ein plága at fara avstað til ein framførslu, sum eg havi tikið á meg. Eg gleði meg at fara út spæla, og mær dámar væl at koma í samband við fólk, tá ið eg eri úti. Um onkur lóta kann kennast strævin, so er tað gevandi og upplyftandi, tá ið fólk koma at prátta um sangir hjá mær, sum teimum dámar, sigur Holgar Jacobsen.

Hann kann stundum uppliva at spæla fyri hundræð fólki, og onkuntíð eru tað bert nøkur fá fólk, sum sita og lurta.

– Tað gevur góða venjing at spæla so nógv, sum eg geri, og eg kann brúka longu framførslurnar at venja gittarspæl og mína rødd, hóast eg ikki eri tann stóri sangarin. Eru nógv fólk, kann eg spæla sangir, sum fólk kenna, og tað er liv í, og eru tað fá fólk, sum sita

og lurta, kann eg velja aðrar sangir, og onkuntíð royna onkran nýggjan sang.

– Summarnæturnar, tá ið eg koyri heimaftur, kunnu verða fantastiska vakrar. Tað kemur meira enn so fyri, at eg steðgi á onkrastaðni og njóti útsýnið. Og tá ið eg so komi heim, kann eg fáa mær ein góðan kaffimunn og tønna inn. Tað eru eisini góðar lurtur, sigur hann.

Deyðin í hølunum

Holgar Jacobsen hevur verið íggjøgnum nógv livsbroytandi hendingar seinastu árin. Hann hevur mist fleiri av sínum nærmastu, og hann hevur verið lívshóttandi sjúkur.

– Tað er eitt gott við okkum menniskjum. Vit kunnu ikki síggja fram í tíðina og vita, hvat bíðar okkum, sigur Holgar Jacobsen.

Í 2010 kendi hann nakrar ferðir sting í bringuni, meðan hann var í holt við at innspæla tónleik til nýggja útgávu.

– Vit spældu við Tinga, nest á Tvøroyri, tá ið eg føldi okkurt í bringuni, men tað fór burtur aftur. Eg spældi konsertina, og eg hugsaði bara um, at eg mátti fáa fløguna hjá mær lidna, greiðir hann frá.

Tveir mánaðir seinni small hann um við hjarta-

tilburði, meðan hann hjálpti til at stoypa studio hjá Finni Hansen, sum hann eisini hevði arbeitt saman við um fløguna, sum tá varð liðugt innspæld. Støðan var heilt kritisk, og Holgar var í lívs-vanda.

– Deyðin andaði meg í nakkan. Eg varð sendur til Danmarkar til viðgerðar, og har stóð illa til. Hjartað gavst næstan at sláa, og lækkin ætlaði at skurðviðgera meg mitt á nátt, men eg kom eitt sindur fyri meg, so skurðviðgerðin bleiv um morgunin.

Meðan Holgar lá sjúkrahúsinum í Danmark, doyði pápi hansara heima í Føroyum.

Holgar kom fyri seg aftur og fór heim til Føroya. Í 2013 fór hann aftur í studio at spæla flögu inn, og so kom enn eitt feigðarár – 2014. Í februar mánaði doyði mamma hansara bráðliga, og í oktober doyði konan Nomi, sum var sjúk av sklerosu.

– Hetta var alt sera hart og koyrði meg heilt um koll, men vit menniskju hava einki val. Ætla vit at vera her á jørð, mugu vit koma víðari. Spurningurin er bara, hvussu vit koma víðari, sigur Holgar.

Stórur saknur

Seinastu tvey árin hava ver-

ið sera strævin og krevjandi hjá Holgari, og alt er vent upp og niður í hansara tilveru.

– Fyritreytirnar fyri livinum eru heilt aðrar nú, enn tær vóru áðrenn. Onkuntíð havi eg hugsað, droymi eg ella er hetta

